

gode Raad i den Henseende. Der forelaa under Behandlingen her i Rigsdagen af Lovforslaget om Styrelsen af Kolonierne forskellige Forslag, som man dog ikke fulgte, og naar man ikke prøver, om disse Veje maatte være de rigtige til at bringe os ind paa bedre Baner end hidtil, forekommer det mig ret unyttigt at skride til en Foranstaltning som den, der tilsigtes ved dette Lovforslag. Det kan ikke nægtes, at Danmark i nogen Maade har misrøgtet sin Opgave overfor Grønland, og naar man nu taler saa stærkt om de store Underskud, vil jeg nævne, at vel har der i adskillige Aar været store Underskud som Følge af den mærkværdige Udvikling, Handelens Virksomhed har faaet, men der har i en Række af Aar været betydelige Overskud af den grønlandske Koloni, og det reelle i Forholdet til Grønland er, at vi endnu leve paa et betydeligt Overskud. Fra 1850 have vi haft et samlet Overskud af godt 6 Millioner Kr., medens vort samlede Underskud har været omtrent 4 Millioner Kr. De senere Aar have jo vist betydelige Underskud, navnlig den Finanslov, som nu behandles i Landstinget, viser et meget betydeligt Underskud. Ogsaa jeg erkender, at der er Grund til at søge Udveje ud af disse Forhold, men det forekommer mig ikke sandsynligt, at det vil blive bedre, hvis vi faa en Embedsmand mere end de mange, vi have i Forvejen, det vil neppe bringe nogen Lykke for Grønlænderne og kan i hvert Fald ikke tænkes at bevirke Indskrænkning i Statens Udgifter til Handelens og Administrationens Virksomhed.

Loven af 1908 bestemte jo forskellige Ting, der skulde ske efterhaanden. I § 23 bestemtes, at Handelsomsætningen ved Kolonierne og Besejlingen efter 3 Aars Forløb undrages den administrerende Direktør. Herved tilsigtede man altsaa en stærkere Adskillelse af Handel og Administration, end man tidligere havde haft, hvad der var paakrævet med stadig stigende Styrke fra flere Sider. Men denne Adskillelse, som nu syntes nær forestaaende, skal nu udsættes af Hensyn til dette Forslags Gennemførelse. I § 24 bestemtes det, at Chefen for den grønlandske Handel efter Samraad med Administrationens Direktør efter 5 Aars Virksomhed skal fremlægge Plan til den fremtidige Ordning af de grønlandske Forhold. Ogsaa dette opgives eller udskydes af Hensyn til denne nye Embedsmand.

Forslaget forekommer mig i flere Henseender ejendommeligt. Skulde man ende-

lig have en Kommissarius til at undersøge Forholdene, forekommer det mig, at der findes saa mange Mennesker i Danmark, der have indgaaende Kendskab til grønlandske Forhold. Der er en Del Læger, som i en Aarrække har virket paa Grønland. Der er andre, der have været deroppe i Statens Tjeneste eller i anden Virksomhed i adskillige Aar, og som utvivlsomt maa anses for kvalificerede til at udtale sig om de grønlandske Forhold. Hos disse maatte man antagelig kunne faa god Vejledning. Desuden foreligger der om grønlandske Forhold en meget righoldig Litteratur, der indeholder mange Vink om, hvorledes Folk, som kende Forholdene, tænke sig de herskende Tilstande forbedrede. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at hos disse Mennesker, som have levet deroppe i mange Aar, maatte man bedre end hos den forhenværende Minister kunne skaffe sig Kendskab til den Vej, man burde følge i Fremtiden. Maaske kunde der ogsaa være Grund til at nedsætte en Kommission, hvis man endelig vil noget, som i nogen Maade kunde blive tilsat med Folk, som have Kendskab til de grønlandske Forhold. Men som sagt, heller ikke principielt er jeg imod, at en enkelt Mand bliver sendt paa Ekspedition derop. Men jeg finder, at denne Ekspedition burde have en anden Karakter end den, der tilsigtes med dette Forslag. Navnlig kan jeg ikke komme bort fra, at den Mand burde være deroppe i flere Aar uden Afbrydelse, leve sig grundigt ind i Forholdene, før det kunde være ham muligt at sige os andre, hvorledes der skulde lovgives derom. Dertil kommer det personlige Moment, som ikke kan holdes ude ved Behandlingen af det foreliggende Forslag, at den Mand, der er udset til Posten, er den samme, som for kort Tid siden blev dømt ved Rigsretten for Embedsforømmelse. Alene det synes mig at maatte være tilstrækkeligt til, at man ikke kan give det foreliggende Forslag sin Stemme. Jeg kan ikke tiltræde Forslaget. Det forekommer mig at være baade sagligt urimeligt og politisk uforsvarligt. Jeg vil derfor fraraade at gennemføre Forslaget.

P. Munch: Det Lovforslag, som her foreligger til Behandling, gaar, saa vidt jeg kan se, ud fra den Opfattelse, at Loven af 1908 paa afgørende Hovedpunkter er glippet, saaledes at man i en nær Fremtid er nødt til at forberede en helt ny Lovgivning, som tager alle Spørgsmaal vedrørende Styrelsen af Grønland op til